Sprawozdanie z laboratorium: Interpolacja wielomianowa populacji USA

Patryk Blacha, Radosław Szepielak

26 marca 2025

Spis treści

1	Wprowadzenie	2
2	Metodologia2.1 Dane wejściowe2.2 Etapy realizacji	
3	Wyniki 3.1 Współczynniki uwarunkowania 3.2 Ekstrapolacja na rok 1990	2 2 2
4	Wizualizacja	3
5	Wnioski	4

1 Wprowadzenie

Celem laboratorium było przeprowadzenie interpolacji danych o populacji USA w latach 1900-1980 z wykorzystaniem różnych baz wielomianowych oraz ekstrapolacji do roku 1990. Zastosowano metody Hornera, Lagrange'a oraz Newtona. Przeprowadzono także analizę wpływu zaokrąglenia danych na wyniki interpolacji i ekstrapolacji.

2 Metodologia

2.1 Dane wejściowe

Dane historyczne populacji USA w latach 1900-1980:

- Lata: 1900, 1910, . . . , 1980
- Populacja: od 76, 212, 168 do 226, 542, 199

2.2 Etapy realizacji

- 1. Tworzenie macierzy Vandermonde'a dla różnych baz:
  - $j(t) = t^{j-1}$
  - $j(t) = (t 1900)^{j-1}$
  - $j(t) = (t 1940)^{j-1}$
  - $j(t) = \left(\frac{t-1940}{40}\right)^{j-1}$
- 2. Obliczenie współczynników uwarunkowania.
- 3. Rozwiązanie układu równań dla najlepiej uwarunkowanej bazy.
- 4. Implementacja wielomianu w metodach Hornera, Lagrange'a oraz Newtona.
- 5. Analiza wyników ekstrapolacji dla roku 1990.
- 6. Analiza wpływu zaokrąglenia danych.

3 Wyniki

3.1 Współczynniki uwarunkowania

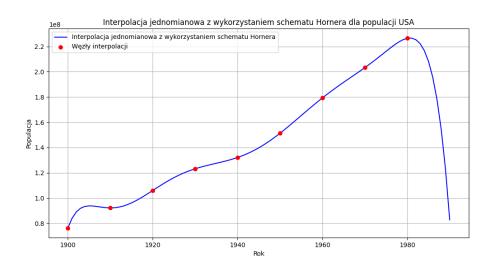
```
Wsp czynniki uwarunkowania macierzy Vandermondea dla r nych baz: j(t) = t^{(j-1)}: 5.11e+26 j(t) = (t - 1900)^{(j-1)}: 6.31e+15 j(t) = (t - 1940)^{(j-1)}: 9.32e+12 j(t) = ((t - 1940) / 40)^{(j-1)}: 1.61e+03 Najlepiej uwarunkowana baza: j(t) = ((t - 1940) / 40)^{(j-1)} (Wsp czynnik: 1.61e+03)
```

Listing 1: Wyniki współczynników uwarunkowania

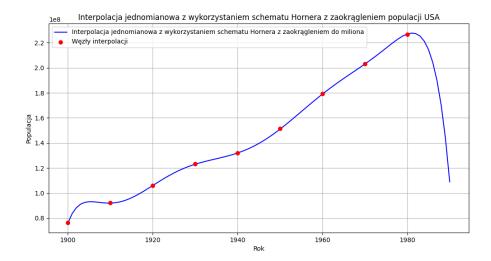
3.2 Ekstrapolacja na rok 1990

- Przewidywana populacja (Horner): 82,749,141
- Błąd względny: 66.73%
- Przewidywana populacja (zaokrąglone dane): 109,000,000
- Błąd względny: 56.17%
- Wartość rzeczywista: 248, 709, 873

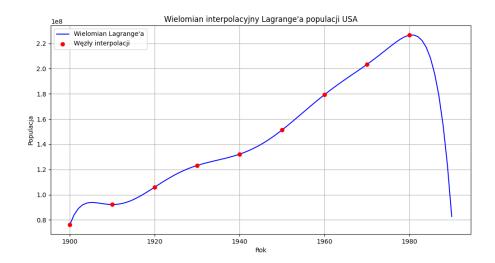
4 Wizualizacja

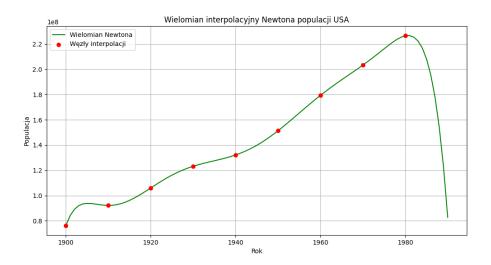
Rysunek 1: Interpolacja jednomianowa z wykorzystaniem schematu Hornera dla populacji USA

Rysunek 2: Interpolacja jednomianowa z wykorzystaniem schematu Hornera z zaokrąglaniem

Rysunek 3: Interpolacja Lagrange'a dla populacji USA

Rysunek 4: Interpolacja Newtona dla populacji USA

5 Wnioski

• Wybór odpowiedniej bazy znacząco poprawia stabilność numeryczną. Baza $j(t) = \left(\frac{t-1940}{40}\right)^{j-1}$ skaluje lata do mniejszych wartości, co zmniejsza zakres liczbowy macierzy Vandermonde'a i poprawia jej uwarunkowanie.

• Porównanie metod interpolacji:

- Wielomian Hornera, Lagrange'a i Newtona dają identyczne wyniki, ponieważ obie metody są matematycznie równoważne (ten sam wielomian, różne sposoby zapisu, ewentualne błędy operacji arytmetyki komputerowej i reprezentacji liczb zmiennoprzecinkowych).
- Schemat Hornera jest efektywny numerycznie i pozwala na szybkie obliczanie wartości wielomianu
- Metoda Lagrange'a i Newtona są bardziej złożone, ale równie dokładne.

• Ekstrapolacja do roku 1990:

- Ekstrapolowana populacja w 1990 roku wyniosła 82 749 141, podczas gdy prawdziwa wartość to 248 709 873.
- Błąd względny ekstrapolacji wyniósł 66.73%, co wskazuje na dużą niedokładność wynikającą z ekstrapolacji wielomianem wysokiego stopnia.

• Zaokrąglenie danych do jednego miliona:

- Po zaokrągleniu danych do jednego miliona ekstrapolowana populacja w 1990 roku wyniosła ${\bf 109~000~000}.$
- Błąd względny zmniejszył się do 56.17%, ale nadal jest znaczny.
- Współczynniki wielomianu interpolacyjnego zmieniły się po zaokrągleniu danych, co wpłynęło na dokładność wyników (ze względu na lepszą stabilność numeryczną).

• Problemy z ekstrapolacją:

– Ekstrapolacja wielomianem wysokiego stopnia (8. stopnia) poza zakres danych (1900–1980) prowadzi do dużych błędów. Wynika to z faktu, że wielomiany wysokiego stopnia są bardzo wrażliwe na zmiany w danych, szczególnie poza zakresem interpolacji.

• Wpływ zaokrąglenia danych:

- Zaokrąglenie danych do jednego miliona wprowadziło dodatkowe błędy, ale jednocześnie nie wpłynęło na zmianę współczynnika uwarunkowania, ponieważ ten wyznaczany jest na podstawie macierzy Vandermonde'a, a ta zależy od funkcji bazowej i lat, a nie od populacji.
- Współczynniki wielomianu interpolacyjnego zmieniły się po zaokrągleniu danych, ale nieznacznie. Wynika to z faktu, że zaokrąglenie danych wprowadza niewielkie zmiany w wartościach węzłów interpolacji.